

РЕШЕНИЕ

№ 6660

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **5312** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 е сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е на основание определение № 1473 от 9.05.2024г. по адм. дело №559/2024г. по описа на АС – Благоевград. Изпратеното по компетентност дело е образувано по жалба от И. Л. К. от [населено място], И. И. Д. от [населено място] и Д. П. С. от [населено място] , подадена от адв.Д. против списък по реда на § 3 , ал.1 от Закона за горите /ДВ.бр.19 от 2011г./ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени , извършени до деня на обнародването на закона , в частта му по т.663 относно ПИ с идентификационен номер 57176.319.408 с номер по предходен план ПИ 000408 , който имот е образуван като част от имот №000381 в землището на [населено място] , [община].

В жалбата се излагат твърдения за нищожност на горепосочения административен акт в оспорената му част поради издаването му в противоречие със закона – при пълна липса на материалните предпоставки за това, като необосновано е разширил обхвата на списъка, включвайки в него и собствения му поземлен имот, който представлява урбанизирана територия и е изключен от горския фонд преди влизане в сила на

параграф 3, ал. 1 от ЗГ.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. Д., която поддържа жалбата и моли съдът да присъди сторените по делото разноски. В писмени бележки излага допълнителни доводи по основателността на жалбата. Претендира разноски и представя списък.

Ответникът – Министърът на земеделието и храните не се представлява. В писмено становище чрез гл.юк. В. К. оспорва жалбата и моли съдът да отхвърли същата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите са собственици на поземлен имот с идентификатор: 57176.319.408, с номер по предходен план ПИ 000408, който имот е образуван като част от имот № 000381 в землището на [населено място], [община], видно от скица № 15-90272-30.01.2024 г., писмо изх. № РДГ02-05082-29.06.2022 г. на МЗ, ИАГ, РД-Б. и приложените нотариални актове. Процесният поземлен имот е в [населено място], [община], област Б., с адрес: [населено място], м. „Четвърти километър”, ' площ' от 1256 кв. м. трайно предназначение на територията - урбанизирана, Начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, видно от скица за поземлен имот № 15-90272-30.01.2024 г.

Видно от скицата и от писмо изх. № РДГ02-05082-29.06.2022 г. на МЗ, ИАГ, РД-Б., на основание списъка относно този поземлен имот е записано Ограничение §3 от ПЗР на ЗГ, съгласно което в имота не може да бъде извършвано строителство.

Жалбоподателите са придобили гореописания поземлен имот с идентификатор ПИ 000408, с номер по предходен план 000408 чрез покупка от “Албион 06” ООД. В идно от приложените нотариални актове, а именно: Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти №4, том I, рег. №82, дело №3 от 2023 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег. №341/дв.вх.341 от 03.02.2023 г., акт №24, том 2, дело №232/2023 г.. Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти №2,

том I, рег. №56, дело №1 от 2023 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег.№219/дв.вх.219 от 27.01.2023 г., акт №178, том 1, дело №135/2023 г. и Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти №36, том 1, рег. №572, дело №34 от 2023 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег.№1357/дв.вх.1351 от 02.05.2023 г., акт №181, том 5, дело №988/2023 г.

Дружеството-продавач “Албион 06” ЕООД е придобило УПИ № 000408, който имот е образуван от Дървопроизв.пл., цялата с площ от 1256 кв.м, съставляваща имот № 000408, а той е образуван от имот № 000381, чрез покупка от “ИЗГРЕВ 05” ЕООД, видно от нотариален акт за продажба на недвижим имот №113, том II, рег. №3090, дело №287 от 2009 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег.№2068 от 30.09.2009 г., акт №160, том VIII, дело №1689.

Дружеството-продавач “ИЗГРЕВ 05” ООД е било собственик на ДЪРВОПРОИЗВ.ПЛ., цялата с площ от 1,256 дка (1256 кв.м), съставляваща имот № 000408, който имот е образуван от Дървопроизв.пл., съставляваща имот № 000408, който имот е образуван от имот № 000381, видно от Нотариален акт за собственост върху недвижим имот №30, том I, рег. №400. дело №25 от 2009 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег.№220 от 18.02.2009 г., акт№166, том I, дело №184/2009г.

По заявление на “ ИЗГРЕВ 05” ЕООД със заповед № АБ 75 от 16.04.2009 г. на Кмета на [община] е одобрен ПЛАН ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ за ПИ 000405 и ПИ 000408. като имот 000408 е отреден за жилищна площ с нискоетажно застрояване с плътност на застрояване 60 %. При обявяване на Заповед № АБ-75 от 16.04.2009 г. на Кмета на [община] за ПУП-план за застрояване м. „Четвърти километър“ не са постъпили възражения, видно от Констативен акт от 13.05.2009 г. на Общинска администрация [населено място].

Със Заповед № 1023/12.06.2009 г., на основание чл.14г,ал.1 и във връзка с чл.14,ал.1,т.3, чл.17,ал.2 и чл.19,ал.4 от Закона за горите, заявление, постъпило в Държавна агенция по горите с вх.номер 27-213/09.03.2009 г., председателят на Държавната агенция по горите нарежда да бъде изключена от горския фонд площ в размер на 12,569 дка за жилищно строителство, съгласно подробен устройствен план, одобрен със Заповед № АБ-73/16.04.2009 г., Заповед № АБ-74/16.04.2009 г. на кмета на [община]. Засяга се залесена площ от горския фонд - собственост на юридическото лице „И.-05“, представляваща няколко имота, в т.ч. имот № 000408 в землището на [населено място], [община], с площ от 1.256 дка в местността „Четвърти километър“, собственост на “ИЗГРЕВ 05” ООД съгласно Нотариален акт за собственост върху недвижим имот №30, том I, рег. №400, дело №25 от 2009 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег.№220 от 18.02.2009 г., акт №166,

том I, дело №184/2009г. Видно от приложените платежни нареждания, на 19.06.2009 г. е извършено плащане на определените суми за промяна на предназначението и за компенсационно залесяване в законоустановения тримесечен срок от издаване на заповедта, с което заповедта е влязла в сила.

В обнародвания в ДВ бр.58/29.07.2011 г. Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл. 156 от Закона за горите през периода 2003 - 2009 г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, издаден от Министерство на земеделието и храните на основание параграф 3, ал. 4 от ПЗР ЗГ, се съдържа графа, в която е описана заповедта и факта на промяна предназначението на имотите преди изготвянето на списъка, както и графа, в която е отбелязано, че съответната заповед за промяна предназначението е влязла в сила (т.663 от Подробен списък).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С писмо изх. № 1555(5) РИОСВ-Б. информира заявителя, че предвид на това, че имота е включен в списъка по §3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, за реализиране на заявеното инвестиционно предложение следва да се предприемат действия за заличаване на имотите от списъка по §3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, което обосновава правния интерес от настоящото производство, с което жалбоподателите са сезирали съда с искане за обявяване на нищожността на Списък по реда на § 3, ал. 1 от Закона за горите (ДВ, бр.19 от 2011 г.) на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в „Държавен вестник”, обнародван от Министъра на земеделието и храните в ДВ бр.48/2011 г., в частта му по т. 663 относно поземлен имот с идентификатор: ПИ № 57176.319.408, с номер по предходен план ПИ 000408, който имот е образуван като част от имот № 000381 в землището на [населено място], [община].

Този факт обуславя правния интерес на собственика на имота да обжалва по съдебен ред акта, който засяга неговите права. На следващо място с оглед твърденията за нищожност на оспорения акт, жалбата не е обвързана със срок за нейното подаване (чл. 149, ал. 5 АПК), предвид което същата е допустима.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици, към които е насочен. С оглед на горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма, съответно и на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден въз основа на нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довела до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

В конкретния случай, разпоредбата на §3, ал.1 от ПЗР на ЗГ постановява, че не подлежат на промяна на предназначението по реда на този закон и не може да бъде извършвано строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в "Държавен вестник". Съгласно ал. 4 на цитираната разпоредба, в едномесечен срок от деня на обнародването на закона Министерството на земеделието обнародва в "Държавен вестник" списък на имотите по ал. 1. Съгласно чл. 4, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерство на земеделието и храните (Приет с ПМС № 265 от 10.11.2009г., обн. ДВ, бр.90 от 13.11.2009г., отм. 03.09.2013г.), министърът ръководи и представлява МЗХ, от което следва и, че по общо правило, при липса на изрична уредба, именно министърът е компетентният орган да издава и одобрява актове от името на министерството.

В тази връзка и при липса на специални правила, обнародването на списъка на имотите по пар. 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ, следва да се извърши от министъра на земеделието. В конкретния случай актът е обнародван въз основа на резолюция от 07.06.2011 г. подписана „за“ министър на земеделието от заместник министър – д-р.

Ц. Д. съгласно приложената по делото Заповед № РД09-412 от 06.06.2011 г. на министъра на земеделието и храните. Правомощията на заместник-министъра са надлежно възложени с изрична писмена заповед за заместване, издадена от министъра на земеделието и храните с оглед служебно отсъствие. По тези съображения съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган.

В конкретния случай искането за обявяване на нищожност е обосновано преди всичко с твърдения за липса на законово основание, тъй като по отношение на имота на жалбоподателите е неприложима нормата на §3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ, поради това, че предназначението на имота е било променено преди влизане в сила на закона. Видно от разпоредбата на § 3, ал. 4 вр. ал. 1 от ПЗР на ЗГ в списъка е следвало да бъдат включени само имоти, които не подлежат на промяна на предназначението, но не и такива, чието предназначение е променено преди датата на обнародване на тази разпоредба в ДВ бр. 48/24.06.2011г. Съгласно цитираната по-горе Заповед № 1023/12.06.2009 г., на основание чл.14г,ал.1 и във връзка с чл.14,ал.1,т.3, чл.17,ал.2 и чл.19,ал.4 от Закона за горите, заявление, постъпило в Държавна агенция по горите с вх.номер 27-213/09.03.2009 г., председателят на Държавната агенция по горите нарежда да бъде изключена от горския фонд площ в размер на 12,569 дка за жилищно строителство, съгласно подробен устройствен план, одобрен със Заповед № АБ-73/16.04.2009 г., Заповед № АБ-74/16.04.2009 г. на кмета на [община]. Засяга се залесена площ от горския фонд - собственост на юридическото лице „И.-05“, представляваща няколко имота, в т.ч. имот № 000408 в землището на [населено място], [община], с площ от 1.256 дка в местността „Четвърти километър“, собственост на “ИЗГРЕВ 05” ООД съгласно Нотариален акт за собственост върху недвижим имот №30, том I, рег. №400, дело №25 от 2009 г., вписан в Служба по вписвания [населено място] с вх. рег.№220 от 18.02.2009 г., акт №166, том I, дело №184/2009г. Видно от приложените платежни нареждания, на 19.06.2009 г. е извършено плащане на определените суми за промяна на предназначението и за компенсационно залесяване в законоустановения тримесечен срок от издаване на заповедта, с което заповедта е влязла в сила. Забраната за строителство в оземлени имоти в горски територии, придобити чрез замяна с Национално управление по горите, какъвто е и процесният поземлен имот, важи само за имоти, чието предназначение не е променено преди 24.06.2011 г. (датата на обнародване на разпоредбата на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ в ДВ). Това изискване, в случая, не е изпълнено, тъй като имотът е бил изваден от горския фонд и предназначен за строителство преди тази дата. Имотът на жалбоподателите е включен в списъка в нарушение на изричната норма на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ. Издателят на акта недопустимо е разширил обхвата на списъка спрямо правното основание, на което последният е издаден. По този начин издателят на акта незаконосъобразно и при пълна липса на предпоставките визирани в закона /§ 3, ал. 1/ е разпрострял строителната забрана и спрямо непопадащия в хипотезата на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ имот на жалбоподателите. В конкретната хипотеза е налице пълна липса на условията, визирани в приложимата правна разпоредба на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ, тъй като компетентният орган е издал списък по ал. 4 на § 3, разпореденото с който не съвпада като краен резултат с нормативно предвиденото. Не е без значение и необходимостта

за съблюдаване на базовия принцип за правната сигурност, което налага преценка на недействителността спрямо добросъвестно придобитите права /земята на жалбоподателя е изключена от горския фонд, променено е предназначението ѝ, което е отразено в КККР с посочено предназначение на територията - урбанизирана/.

Ето защо съдът счита, че са налице основания за обявяване нищожността на списъка в оспорената му част, поради тежко нарушение на материалния закон, което правната теория свързва с пълна липса на условията и предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата правна норма, респ. актът е лишен от законово основание.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателите се дължат сторените по делото разноски, поискани своевременно от техния представител, в размер на 30 лв. държавна такса за АССГ, 90 лева държавна такса за производството пред ВАС и 1800 лв. заплатено в брой адвокатско възнаграждение. Разноските следва да бъдат заплатени поравно на тримата жалбоподатели, а именно по 640 лева за всеки от тях. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от процесуалния представител на ответника. Същото е договорено и заплатено в размер, близък до минимално предвидения в Наредба №1 за размера на адвокатските възнаграждения. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Жалбоподателите са трима и претендираното възнаграждение не може да се определи като прекомерно. Съдът намира, че адвокатското възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА нищожността на списък по реда на параграф 3, ал. 1 от Закона за горите на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“, обнародван от Министъра на земеделието и храните в ДВ, бр. 48/2011 г. в частта му по т.663 относно ПИ с идентификационен номер

57176.319.408 с номер по предходен план ПИ 000408 , който имот е образуван като част от имот №000381 в землището на [населено място] , [община].

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на И. Л. К. от [населено място], И. И. Д. от [населено място] и Д. П. С. от [населено място] сумата в размер на по 640 лева разноски по делото или общо сумата от 1920 лева за тримата жалбоподатели.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: